

62/25. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

Luxembourg, 2025. június 3.

A Bíróság C-460/23. sz. ügyben hozott ítélete | [Kinsa]¹

Az Európai Unióba jogellenesen belépő harmadik országbeli állampolgár nem büntethető jogellenes beutazáshoz történő segítségnyújtás miatt kizárólag azon az alapon, hogy kíséretében van a kiskorú gyermeke is

Az ilyen szülő ugyanis csupán a gyermek vonatkozásában őt terhelő felelősséget gyakorolja

Egy olasz bíróság kérdést intézett a Bírósághoz a jogellenes beutazáshoz történő segítségnyújtás uniós jog szerinti általános bűncselekményi tényállásának a terjedelmével kapcsolatban. A Bíróság válasza értelmében nem vonható e bűncselekményi tényállás alá annak a személynek a magatartása, aki a kíséretében lévő és tényleges felügyelete alatt álló harmadik országbeli állampolgár kiskorúakat a határátlépésre irányadó szabályokat megsértve léptet be egy tagállam területére. Ez a magatartás ugyanis nem az illegális bevándorláshoz történő segítségnyújtásnak minősül, aminek a leküzdését az uniós jog célul tűzte ki, hanem az az e kiskorúak vonatkozásában e személyt terhelő, a köztük lévő családi kapcsolatból következő felelősség gyakorlása. Az uniós joggal ellentétes tehát az ilyen magatartásra vonatkozóan büntetőjogi szankciót előíró nemzeti szabályozás.

2019 augusztusában egy harmadik országbeli állampolgár hamis útlevelek felhasználásával jelent meg egy harmadik országból érkező járatral Bologna (Olaszország) légi határán kiskorú lánya és unokahúga kíséretében, akik vele azonos állampolgársággal rendelkeznek. Letartóztatták, és büntetőeljárás indult ellene jogellenes beutazáshoz történő segítségnyújtás miatt. Úgy nyilatkozott, hogy származási országából a volt élettársa részéről őt és családját ért halálos fenyegetések elől menekült el. Mivel aggódott lánya és unokahúga testi épsége miatt, aki a gyermek anyjának halála után az ő tényleges felügyelete alatt állt, magával vitte a gyermekeket. Nem sokkal ezt követően nemzetközi védelem iránti kérelmet terjesztett elő.

A bolognai bíróság a büntetőeljárás keretében a Bírósághoz fordult. Ennek nyomán a Bíróság azt vizsgálta, hogy ez a magatartás az uniós jog² értelmében vett jogellenes beutazáshoz történő segítségnyújtás általános bűncselekményi tényállása alá tartozik-e, és büntetőjogi szankciókkal lehet-e sújtani.

A Bíróság válasza először is az, hogy **nem vonható az uniós jog értelmében vett jogellenes beutazáshoz történő segítségnyújtás általános bűncselekményi tényállása alá annak a személynek a magatartása, aki a kíséretében lévő és tényleges felügyelete alatt álló harmadik országbeli állampolgár kiskorúakat a határátlépésre irányadó szabályokat megsértve léptet be egy tagállam területére.**

Ez a magatartás ugyanis a családi kapcsolatból, illetve az e kiskorúak felett fennálló tényleges felügyeletből következő felelősség gyakorlásának minősül. Az ezzel ellentétes értelmezés különösen súlyos beavatkozást jelentene a családi élet tiszteletben tartásához való alapvető jogba és a gyermekek alapvető jogaiba, amelyeket az Európai Unió Alapjogi Chartájának 7. és 24. cikke biztosít, oly mértékben, hogy az ezen alapvető jogok lényeges tartalmát sértené.

Ez az értelmezés a jelen ügyben a menedékjoghhoz való alapvető jogra tekintettel is érvényes. Az érintett ugyanis

nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtott be, és ezért főszabály szerint egészen addig nem tekinthető úgy, hogy jogellenesen tartózkodik az érintett tagállam területén, amíg a kérelmet első fokon el nem bírálták, továbbá nem sújtható büntetőjogi szankciókkal sem saját jogellenes beutazása miatt, sem pedig azért, mert a beutazáskor kíséretében volt lánya és unokahúga, akik az ő tényleges felügyelete alatt állnak.

Másodszor, a Bíróság válasza értelmében az uniós joggal ellentétes az ilyen magatartásra vonatkozóan büntetőjogi szankciót előíró nemzeti szabályozás.

A tagállamok ugyanis nem léphetik túl a jogellenes beutazáshoz történő segítségnyújtás uniós jogban meghatározott általános bűncselekményi tényállásának terjedelmét olyan módon, hogy abba az e meghatározásban nem szereplő magatartásokat is belefoglalnak, megsértve ezzel a Chartát.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege és adott esetben az összefoglalása](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Szabó Mónika ☎(+352) 4303 3047

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎(+32) 2 2964106

Az Európai Unió Bíróságának elnöke az ítéletet egy videóban is bemutatja, amely [itt](#) található.

Kövesse a híreket!

¹A jelen ügy neve fiktív. Az nem egyezik az eljárásban részt vevő egyetlen fél valódi nevével sem.

² A jogellenes be- és átutazáshoz, valamint a jogellenes tartózkodáshoz történő segítségnyújtás meghatározásáról szóló, 2002. november 28-i [2002/90/EK tanácsi irányelv](#).